

خوانندگان درباره همه چیز موسیقی تصمیم می گیرند

علی موثقی یکی از آهنگ سازان و تنظیم کنندگانی است که سال ها نزدنده یاد بابک بیات شاگردی کرده ودر تمام این سال ها در زمینه موسیقی پاپ فعالیت داشته است. او که در چند سال گذشته، کم کاری و گزیده کاری را پیش گرفته، با خوانندگانی چون حمید حامی، نیما مسیحیاومانی رهنما همکاری کرده است.به باور او این روزها ولی نعمت موسیقی ما خوانندگان هستند و آن ها در باره همه چیز موسیقی تصمیم می گیرند. این آهنگ ساز در گفت وگو با خبرگزاری آلپنا گفت: خوانندگان امروز در باره تمام مسائل آهنگ سازی نظر می دهند که

این موضوع به کیفیت آثار آسیب می زند. موثقی با اشاره به اینکه بیشتر خوانندگان این روزها برای نوازندگان ارزشی قائل نیستند خاطرنشان کرد: وقتی که شما به عنوان آهنگ ساز می خواهید نوازنده ای حرفه ای را به استودیو و روی صحنه ببرید و از وجودشان استفاده کنید، طبیعتا باید سواد آهنگ نوشتن را برای آن ها داشته باشید. زمانی که قرار است با

نوازندگان حرفه ای همکاری کنید قاعدا درست می نویسید و به درستی هم از وجود آن ها بهره می برید. اما در موسیقی الکترونیک بسیاری از این قوانین رعایت نمی شود. یعنی اگر درباره مقلاتی چون هارمونی، ارکستراسیون و مسائلی از این دست نیز اشتباهی وجود داشته باشد کسی پاسخ گو نخواهد بود، شاید به این

«خورشید» ونیز دوباره می درخشد؟

پیش بینی ها برای حضور نماینده های ایران در اسکار ۲۰۲۱ از حالا شروع شده است

 محبوبه عظیم زاده
 m.azimzadeh@shahraranews.ir

هنوز تا برگزاری اسکار ۲۰۲۱ زمان تقریباً زیادی باقی مانده است. با این حال، از همین حالا حرف و حدیث ها و پیش بینی هایی مبنی بر اینکه نمایندگان کشورمان برای حضور در این جشنواره چه فیلم هایی هستند، شروع شده است. مراسمی که از کرونا و تاخت و تاز آن هم بی نصیب نمانده و این ویروس جهانی باعث شده است زمان برگزاری نودوسومین دوره آن که قرار بود در ماه فوریه باشد، به ماه آوریل موکول شود. آکادمی اسکار البته به جز تأثیر پذیری از کرونا به ظاهر زیر فشارهای شدید دیگری هم قرار گرفته است تا جایی که اوایل ماه سپتامبر به طور رسمی و عمومی اعلام کرد از این پس فقط فیلم هایی با نمایندگی از گروه های مختلف اجتماعی، صلاحیت شرکت در این جشنواره را خواهند داشت. موضوعی که در واقع به دلیل هجمه های فراوان نژادپرستانه ای بود که در سالیان گذشته به ویژه در سال ۲۰۱۶ (در این سال هیچ بازیگر سیاه پوست یا بازیگری از اقلیت ها نامزد نشد و به دنبال آن، خیلی از بازیگران معروف این مراسم را تحریم کردند و حتی هشتگ اسکار خیلی سفیدپوست راه انداختند) علیه این مراسم وجود داشت. حالا مسئولان رده بالای برپایی این مراسم هم قول داده اند در سال های آینده به فراگیری گروه های مختلف اجتماعی در این مراسم بیشتر اهمیت بدهند و عضویت زنان و اقلیت های قومی و نژادی را در این آکادمی دوبرابر کنند و فیلم هایی را در جشنواره راه بدهند که دست کم بتوانند ۲ مالاک از مجموع استانداردهای جدیدی را که مدنظرشان است، دارا باشند.

● از ماهی و گربه، هجوم تا جنایت بی دقت

«جادیسی نادر از سیمین»، «بچه های آسمان»، «زیر درختان زیتون»، «رنگ خدا»، «من ترانه ۱۵ سال دارم»، «در باره الی» و تعدادی فیلم دیگر در تمام این سال ها نماینده های معرفی شده کشورمان به آکادمی اسکار بودند. امسال هم در بین فیلم های ایرانی که در بخش بین الملل این آکادمی معرفی خواهند شد،

دلیل که در این زمینه تعهدی وجود ندارد. مثلا یک فرد به عنوان سازنده اثر از صبح می نشینند و با استفاده از برخی امکانات و صداها تا ظهر کارش را تمام می کنند و اثر را آپلود و منتشر می کند. به همین راحتی! در صورتی که به نظرم روند تولید یک اثر مانند زایش و تولد است. او یادآور شد: در دهه های قبل برای تولید موسیقی زمان صرف می شد. نوازندگان در کنار یکدیگر تمرین می کردند و تولید کنندگان همان روند تولد و زایش را می پیمودند و در نهایت اثر خلق می شد. اما الان این گونه نیست.

روزنامه شهرامید وزندگی

۲۲شنبه ۱۲مهر ۱۳۹۹ شماره ۳۲۱۹

۱۵

فرهنگ و هنر

داغ تازه شده سیمابا «خانه سبز»

 مرتضی اخوان	 m.akhavan@shahraranews.ir
--	--

هنوز یاد و خاطره چهارشنبه شب های پاییزی سال ۱۳۷۵ که خیابان ها به خاطر پخش سریالی متفاوت از سیمای ملی خالی می شد، در اذهان مردمی است که اگر چه آن ها را گریزان از سیمای خطاب می کنند، اما وقتی اثری فاخر برایشان ساخته می شود، همیشه پای جعبه جادو می نشینند. مجموعه تلویزیونی «خانه سبز» در حالی این شب ها از شبکه نسیم به روی آنتن می رود که شاید تیتراژ و رنگ هایش اصلاح و بازسازی شده باشد، اما بی تردید هنوز حس و حال همان طنز فاخر دهه هفتادی را برای کسانی دارد که شاید منتقدان درجه یک رسانه ملی و صنعت سریال سازی در ایران باشند. «خانه سبز» با کشش داستانی، بازی های درست و به جا، موسیقی خاطر انگیز و صدالبته کارگردانی ایده ها توسط مرحوم مسعود رسام و بیژن بیرنگ در سال های که تلویزیون جولانگاه ستاره های سینما و تئاتر بود، توانست مخاطبانی میلیونی به دست آورد و حالا بعد از گذشت حدود ۲۴سال، بازپخش آن باز مورد توجه مردم قرار بگیرد؛ تا جایی که در فضای مجازی و گعده های خانوادگی دربارهاش حرف بزنند و هنوز از تماشای بازی لذت ببرند. مجموعه مرحوم خسرو شکیبایی با آن آوای سبزش به هیچان بیایند. اما در این میان مسئله ای که حائز اهمیت است، مخاطب شناسی سیمای و توجه به خواست مخاطبانی است که قهرشان با سیمای ملی شاید بیشتر به واسطه کم کاری مدیران بوده است؛ قهر مخاطبانی که از برخورد قهری با «نود» عادل فردوسی پور ناراحت اند، قهر مخاطبانی که از دوری رامبد جوان از تلویزیون شاکی هستند، قهر مخاطبانی که هنوز برایشان سؤال است که چرا دیگر رضا عطاران برای تلویزیون سریال نمی سازد؛ مخاطبانی که در حوزه رصد نیازها و میل به آثار استاندارد و دارای شناسنامه ای فاخر بسیار هوشیار هستند، اما با ساخت سریال های به اصطلاح ایگوشتی در سال های اخیر، ذائقه آن ها را تحقیر کرد ایم. رسانه ملی در سال های اخیر هر چقدر تلاش کرده است به جوان ها در حوزه سریال سازی میدان بدهد، از حفظ هنر مندانی که برایش آورده اعتباری داشتند، اتوان بوده است؛ به شکلی که دیگر خبری از سریال های مردم پسند رضا عطاران ها، مهران مدیری ها، مهدی مظلومی ها و... نیست؛ فیلم سازی که هر کدام به نوعی با قهر سیمای رونه رو بودند و شرایط ساخت یک اثر در سیمای ملی گاه برایشان غیرممکن بوده یا آن قدر در گیرودار خودسانسوری ها و خودزشت بینی ها افتادند که طعای ساخت سریال در تلویزیون را به لقایش بخشیدند. مجموعه تلویزیونی «خانه سبز» با بازپخش دوبارهاش این شب ها بازی دیگر بر این مهم صحنه گذاشته است که اگر سیمای ملی محدودیت ها را از سر هنر مندانش بردارد و به جای برخوردهای قهری، آن ها را به مشارکت فعال در سریال سازی دعوت کند، چه بسا شاهد ساخت دوباره خانه سبزهای زیادی باشیم که بتوانند خیابان های شهر را خلوت کنند.

«لتیان» در شبکه نمایش خانگی

فیلم سینمایی «لتیان» ساخته علی تیموری از سه شنبه ۱۵ مهر وارد شبکه نمایش خانگی می شود. به گزارش روابط عمومی «لتیان» این فیلم که در سینمای آنلاین فیلیمو و نماوا اکران شد توانست با حدود ۵۴ هزار بلیت فروخته شده، فروش بیش از یک میلیارد تومان را در گیشه تصاحب کند. اکنون نیز پس از پایان اکران آنلاین قرار است از سوی موسسه هنر اول وارد شبکه نمایش خانگی شود تا مخاطبانی که موفق به تماشای آنلاین، در زمان اکران نشده اند بتوانند این فیلم را ببینند. در این فیلم سینمایی پریناز ایزدیار، امیر جدیدی، حسن معجونی، ستاره پسیانی، علیرضا ثانی قر و سارا بهرامی به ایفای نقش پرداخته اند. «لتیان» محصول سال ۱۳۹۷ است.

برگزاری دوره های «خوانش متون کلاسیک ادبی»

کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان دوره های «خوانش متون کلاسیک ادبی» را به صورت آنلاین برگزار می کند. به گزارش روابط عمومی این کانون، دوره ها شامل «حافظ خوانی»، «شاهنامه خوانی» و «گلستان خوانی» مقدمانی است که از ۱۹ مهر ۱۳۹۹ در ۱۰ جلسه برای نوجوانان ۱۲ تا ۱۸ سال برگزار می شود. هدف از آموزش این دوره ها درک، دریافت و تحلیل متن مبتنی بر اجرای صحیح آن است. همچنین آشنایی اولیه با کانتکس (بستر تاریخی) متن، ورود به موضوع ترسیم کلی جهان بینی شاعر، آشنایی کلی با ساختار اثر، آشنایی با اصول اولیه اجرای متون نظم کلاسیک، ورود به مبحث خوانش و آشنایی اولیه با تکنیک های خوانش متن، از دیگر اهداف آموزشی دوره های «خوانش متون کلاسیک ادبی» به شمار می رود. علاقه مندان برای ثبت نام در این دوره ها تا روز ۱۸ مهر ۱۳۹۹ فرصت دارند به نشانی <http://kpf.ir/onlinecourses> مراجعه کنند.

افزودن سالن های سینما باعث افزایش امید و نشاط در میان مردم و نسل جوان خواهد شد. مردم و نسل جوان نیازمند تفریحات سالم برای گذراندن اوقات خود هستند و سینما یکی از امن ترین این فضاها می تواند باشد.

سیدزاده باور دارد ایجاد این زیرساخت ها که نیازمند فرهنگ جامعه است همکاری همه نهادها را می طلبد: دستگاه های مربوط با هموار کردن راه و بخش خصوصی با سرمایه گذاری در این مسیر می توانند نهضت سالن سازی سینما را گسترش دهند. به نظر اصلی ترین معیار تعیین کننده سرنوشت یک جامعه فرهنگ آن است و هر ابزاری برای رشد و توسعه فرهنگی جامعه تلاش کند کاری مبارک است.

به باور تهیه کننده فیلم «مادر قلب اتمی» با افزایش سالن های سینما از تعداد فیلم هایی که برای اکران انتظار می کشند و نوبت به آن ها نمی رسد کاسته خواهد شد، به این ترتیب چرخه تولید سینما نیز به گردش می افتد و بخش عظیمی از جامعه که به فعالیت های سینمایی مشغول هستند، سر کار خواهند رفت.

● بابک کرشمه دو کار

دیگر سینماگر مشهوری، سید غلامرضا موسوی، عضو شورای عالی تهیه کنندگان ایران، رئیس هیئت مدیره «اتحادیه صنف تهیه کنندگان»، نیز از احداث و گسترش سینما در مشهد خرسند است. به گفته او مشهد، شهری

ژانرپذیر است و سالیانه چندین برابر جمعیتش را پذیرایی می کند: حضور این تعداد ژانر در مشهد نیازمند زیرساخت های فرهنگی و تفریحی است که سینما یکی از مهم ترین آن هاست. ژانران علی ابن موسی الرضا (ع) در کنار زیارت قطعا به محل های تفریحی خواهند رفت که وجود سینما می تواند یکی از مهم ترین تفریحات های فرهنگی باشد. در واقع با یک کرشمه دو کار صورت می گیرد. هم به زیارت می روند و هم از مکان های تفریحی و فرهنگی استفاده می کنند.

موسوی باور دارد سینما تفریح ارزانی برای خانواده هاست که در کنار آن می توان به دستاورد فرهنگی نیز دست یافت: کشور ما با جمعیت فعلی نیازمند پنج هزار سالن سینماست. مشهد بعد از تهران مهم ترین شهری است که نیازمند توسعه سالن های سینمایی است. در واقع هیچ کدام از شهرهای کشور به اندازه تهران و مشهد نیازمند این زیرساخت نیستند. امیدوارم مدیریت شهری مشهد و دستگاه های فرهنگی پای کار این توسعه فرهنگی بیایند.

تهیه کننده فیلم های سینمایی «قرمز» و «من مادر هستم» به تبلیغات سوبی که برای سینما صورت گرفته اشاره می کند و می گوید: واقعیت در باره رعایت نکات بهداشتی در سینماها به مردم گفته نشده است: نمی دانم این غفلت چه علتی داشته است اما باور دارم خیلی از مردم نمی دانند سینماها یکی از امن ترین مکان های عمومی در مقایسه با مکان های عمومی دیگر است که این روزها به راحتی مشغول فعالیت هستند.

را شروع و ساره بیات را به کار دعوت می کند.

فرهادی می گوید: «وقتی آمد یک گرفتگی و حزن ی صدایش بود که من خیلی دوست داشتم.» حزن ی که شمایل زنی مصیبت دیده و رنج کشیده را به خوبی تداعی می کرد. همان غمی که در سرتاسر فیلم حضور داشت و آرام آرام به اوج خودش رسید و در انتها منفجر شد. بازی او در جشنواره های زیادی جایزه گرفت و او همچون خیلی های دیگر، درست یا غلط، در باقی نقش هایش هم چنین رویه ای را پیش گرفت. به خصوص در «بیست و یک روز بعد» یا «ناهید» که باز هم نقش یک زن مستأمل گرفتار را بازی می کرد. ظاهرا شیوه حرف زد ن هایش که منقطع است و پُر از نگرانی از اساس به درد همین نقش ها می خورد. قطعا نمی توان همه نقش های بیات را به هم شبیه دانست ولی این واقعیت سینمای ایران است که بازیگر بعد از موفقیت در یک نقش برای بقا

یا باید منتظر معجزه باشد یا بی خیال بازی کردن در سینما. او این روزها با یک سریال شبکه نمایش خانگی دوباره سروصدا کرد و همه جا درباره آن حرف می زند اما این بار نه در مدح و رسای زیبایی بازی اش که درباره ابتذال و آیکی بودن نقشی که او به عهده گرفته است.

همکاری بیات با منوچهر هادی البته مسبوق به سابقه است. او در سریال «عاشقانه» اولین همکاری اش را با هادی تجربه کرد و مهم تر اینکه در جشن «حافظ» برنده جایزه شد. «دل» و شخصیت «رستا» اما همه چیز را دگرگون کرد

و حتی می توان آن را در کارنامه تک تک عواملش به یک نقطه سیاه تشبیه کرد. بیات باید مراقب آبروی جایزه برلین خودش باشد و البته مراقب آینده هنری اش و اینکه یک بازیگر چطور می تواند با چند انتخاب اشتباه کمک زیادی به محو شدن خودش از سینمای ایران بکند.